

АКТУАЛЬНІ ПИТАННЯ ВДОСКОНАЛЕННЯ ДІЯЛЬНОСТІ НАЦІОНАЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ УКРАЇНИ В СФЕРІ ПРЕВЕНЦІЇ ПІЯ ЗАПОБІГАННЯ КОРУПЦІЇ

моральних норм є однією з важливих умов забезпечення політичної та соціальної стабільності соціуму. Вона виконує роль імунної системи соціального організму, яка захищає його від інфікування руйнівними і деструктивними ідеями насильства, ксенофобії, радикального націоналізму, сепаратизму, моральної уседозволеності тощо. Найвищі цінності формують ядро духовного потенціалу суспільства, духовний стрижень особистості, забезпечуючи її духовну і морально-вольову стійкість, націленість на відстоювання національних інтересів, захист національного суверенітету і територіальної цілісності України.

Список використаних джерел:

1. XXI век: мир между прошлым и будущим. Культура как системообразующий фактор международной и национальной безопасности /Под науч. ред. О. П. Лановенко. – К., 2004. – 572 с.
2. Малышев А. Новая общесоциологическая теория (парадигма) – Винница, 1996. – 96 с.
3. Тойнбі А. Дослідження історії. – К., 1995. – Т.2 – С.38.
4. Горбулін В. П., Качинський А. Б. Методологічні засади розробки стратегії національної безпеки України // Стратегічна панорама. – 2004. – №3. – С. 15-24.
5. Шершнев Л. И. Россия и Мир : Движения к новой безопасности в XXI веке / Безопасность. Информ. сб. фонда нац. и междунар. безопасности. – М., 2000, № 1–12 (52) – С. 10.
6. Горак Г.І. Філософія: Курс лекцій. – К., 1997 – С.120-144.
7. Философский энциклопедический словарь. – М., 1997. – С.147

Заставська Ю.Я., курсант 1-го курсу ННІ № 3 НАВС
Науковий керівник: доцент кафедри теорії
держави та права, кандидат юридичних наук,
доцент **Пендюра М.М.**

ВПЛИВ ТРИВОЖНОСТІ НА ЕФЕКТИВНІСТЬ СЛУЖБОВОЇ ДІЯЛЬНОСТІ КУРСАНТІВ

На сучасному етапі однією з актуальних проблем, котрі стоять перед психологом-практиком, є проблема встановлення адекватною висновку розвитку окремих його властивостей та станів, зокрема, тривожності.

Актуальність теми тривожності на даний час є досить поширеною. Перед співробітником органів внутрішніх справ ставляться завдання, що вимагають швидкого і ефективного нестандартного розв'язання в умовах дефіциту часу, а це можливо лише за їх оптимальних міжособистісних відносин. Успішно розв'язувати проблеми, що виникають у процесі професійної діяльності, і конструктивно коригувати свою поведінку можна за допомогою оптимізації рівня тривожності. Рівень тривожності працівника безпосередньо впливає на якість виконання ним своїх

*АКТУАЛЬНІ ПИТАННЯ ВДОСКОНАЛЕННЯ ДІЯЛЬНОСТІ НАЦІОНАЛЬНОЇ
ПОЛІЦІЇ УКРАЇНИ В СФЕРІ ПРЕВЕНЦІЇ ПІА ЗАПОБІГАННЯ КОРУПЦІЇ*

функціональних обов'язків, на стан психічного та фізичного здоров'я. Проблема тривожності тісно пов'язана з питаннями службової діяльності працівників міліції, попередження конфліктів і стресів у міжособистісних відносинах. Тривожність може спричиняти погане самопочуття, бажання покращити його за допомогою лікарських засобів, алкоголю. Таке зниження рівня тривожності може призвести до хімічного узалежнення. А це – до змін у поведінці, спотворення деяких індивідуально-психологічних властивостей.

Незважаючи на достатню розробленість проблеми тривожності в сучасній психології, проблема взаємозв'язку оптимізації рівня тривоги, зниження її рівня, як послаблення чи усунення комунікативного бар'єра, що необхідно для успішної професійної діяльності, та розвитку індивідуально-особистісних особливостей особистості, які потрібні для ефективного спілкування працівника, потребує пошуку шляхів її розв'язання.

Тож тривожність- це психічний стан людини, який характеризується підвищеним неспокоєм, відчуття страху, тривоги в певних ситуаціях.

Мета дослідження полягає в становленні впливу особистісної тривожності на ефективність службової діяльності курсантів, встановлення різниці між рівнем особистісної тривожності у дівчат і хлопців.

При використанні метода діагностики самооцінки Ч.Д.Спілберга та Ю.Л.Хаміна для виявлення рівня тривожності у курсантів було отримано результати: (таб. 1)

Таб. 1

Показники рівня тривожності в групах першого та п'ятого курсів

Рівень	Перший курс		П'ятий курс	
	ОТ	РТ	ОТ	РТ
Високий	27,7	4,4	48,6	14,3
Середній	50	44,4	51,4	65
Низький	22,3	11,2	0	25,7

ОТ -особиста тривожність

РТ -реактивна тривожність

Як свідчать показники 27,7% курсанти першого курсу і 48,6% курсанти п'ятого курсу показали високий рівень особистої тривожності, що свідчить про можливу наявність невротичного конфлікту, емоційного і невротичного зриву та можливі психосоматичні захворювання,

У 50% опитуваних першого курсу і 51,4% у курсантів п'ятого курсу рівень особистої тривожності знаходиться в межах норми, що характеризується стійкою схильністю сприймати велике коло ситуацій станом тривоги.

АКТУАЛЬНІ ПИТАННЯ ВДОСКОНАЛЕННЯ ДІЯЛЬНОСТІ НАЦІОНАЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ УКРАЇНИ В СФЕРІ ПРЕВЕНЦІЇ ПІА ЗАПОБІГАННЯ КОРУПЦІЇ

Реактивна тривожність присутня у 44,4% курсантів першого курсу на високому рівні, що може сприяти порушенню уваги, інколи порушенню тонкої координації. 14,3% опитуваних п'ятого курсу показали високий рівень реактивної тривожності, що значно менше, ніж у респондентів першого курсу. Виходячи з цих даних, можна припустити, що опитувані п'ятого курсу почувають себе напруженими та стурбованими менше, ніж опитувані першого курсу.

Таким чином під особистісною тривожністю розуміють відносно стійку індивідуальну характеристику тобто схильність чи тенденцію сприймати достатньо широке коло ситуацій, як загрожуючи та реагувати на ці ситуації появою стану тривожності різного рівня...Як реактивна тривожність, особистісна "активується" при сприйнятті певних "загрожуючи" стимулів пов'язаних із специфічними ситуаціями: втратою престижу, зниженням самооцінки, втратою самоповаги.

Реактивна тривожність характеризується суб'єктивно пережитими емоціями напруження, неспокою, занепокоєння викликане конкретної ситуацією та супроводжується активізацією вегетативної нервової системи, частіше серцебиттям, підвищене потовиділення тощо.

Опитувані обох груп практично задоволені своїм життям і не вважають пов'язані з цим проблеми значними та намагаються їх успішно розв'язати. Можливо це являється наслідком тривалого перебування в одному і тому ж підрозділі та одноманітністю виконуваних функціональних обов'язків.

Слід розрізняти тривогу і тривожність. Якщо тривога це епізодичний прояв неспокою хвилювання, то тривожність і стійким станом. Вона не пов'язана з якоюсь конкретною ситуацією і проявляється майже завжди. Цей стан допомагає людині в різних сферах діяльності. Якщо людина боїться чогось конкретного, ми говоримо про прояв страху, наприклад страх темноти, висоти, закритого простору.

Тривожність -це схильність індивіда до переживання тривоги, характеризується низьким порогом виникнення реакції тривоги, один з основних параметрів індивідуальних відмінностей. В цілому тривожність є суб'єктивним проявом неблагополуччя особистості.

Деякі автори відносять тривожність до негативних емоційних станів, котрі визначають невдоволення особистості своїм власним станом. Хоча, поперше вона виконує важливу адаптаційну, сигналізуючу та оцінюючу функції. Дві останні полягають в тому, що попереджають організм людини про небезпеку та рівень її інтенсивності. По-друге, вона виконує мобілізуючу та інтегративну функцію, котрі підвищують чутливість більшості рецепторів та забезпечують готовність виконавчих органів. По-третє тривожність підвищує інтенсивність обмінних процесів, що призводить до інтенсивного забезпечення мозкових процесів, а також посилює опір організму перевантаження. Тривожність шкідлива лише в надмірній "кількості" коли вона перетворюється на афект чи коли накопичується багато

АКТУАЛЬНІ ПИТАННЯ ВДОСКОНАЛЕННЯ ДІЯЛЬНОСТІ НАЦІОНАЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ УКРАЇНИ В СФЕРІ ПРЕВЕНЦІЇ ПІА ЗАПОБІГАННЯ КОРУПЦІЇ

негативних емоцій. У цьому випадку емоційний стан людини стає астеничним та дезорганізовано діє на організм. Стан тривожності- занадто енергоємне та виснажливе явище, що позбавляє людський організм сил.

Список використаних джерел:

1. Збірник наукових праць молодих вчених, курсантів, студентів. Київський юридичний інститут МВС України, 2004 ст.135 http://psychologis.com.ua/shkala_samoocenki_test_ch.d._spilbergera_-_yu.l._hanina.htm
2. Варій М.Й. Психологія особистості: навч. посібник / М.Й. Варій. – К.: Центручбової літератури, 2008. – 592 с.
3. Джонсон Девід В. Соціальна психологія: тренінг міжособистісного спілкування / Девід В. Джонсон; пер. з англ. В. Хомика. – К.: КМА академія, 2003. – 288 с.
4. Орбан-Лембрик Л.Е. Психологія професійної управлінської діяльності / Л.Е. Орбан-Лембрик. – 2005. – Т. 8. – № 3. – С. 58–67
5. Адаптация к стрессорным ситуациям и физическим нагрузкам. - М.: Медицина, 1988. - 256 с.

Лисенко Т.В., курсант 1-го курсу ННІ № 3 НАВС
Науковий керівник: доцент кафедри теорії
держави та права, кандидат юридичних наук,
доцент **Пендюра М.М.**

ВПЛИВ ІНТЕРНЕТУ НА ПСИХІКУ ЛЮДИНИ

У сучасному світі кожна людина користується комп'ютером. Технічний прогрес вже давно випереджає усі показники. Згідно з останніми дослідженнями діти віком до 7 років проводять близько 9 тисяч годин дивлячись телевізор і проводячи час за екраном комп'ютера, телефону або планшета. А від 8 до 18 років - більше 7 годин на добу.[2]

Звісно, що уміти користуватися комп'ютером необхідно, писати реферати, доповіді, робити презентації, шукати інформацію в інтернеті. Також, майже всі професії більше чи менше пов'язані з комп'ютерними технологіями. Але тривала робота за комп'ютером негативно позначається на багатьох функціях нашого організму: вищій нервовій діяльності, ендокринній, імунній, зоровому і кістково-м'язовому апараті людини. Якщо слух, зір можуть зіпсуватися за допомогою монітора, динаміків, то на психіку впливають - ігри та інтернет.[3] Це те, що «затягує», і те, від чого просто неможливо відірватися, а також без нього не уявляють свого життя. Людям які весь час проводять в інтернеті необхідна підтримка соціума, у них можливі величезні труднощі в спілкуванні, відчувають незадоволеність, сором'язливість. Та всі ці проблеми зможе вирішити інтернет і соціальні мережі, які являють собою об'єднання величезної кількості можливостей. Інтернет ніби каже: « Ідіть у чат, тут ти зможеш представитись ким завгодно,